

ODEZWA!

SZANOWNE RODACZKI I SZANOWNI RODACY!

Na prośbę Amerykańskiego Czerwonego Krzyża postanowiliśmy energicznie poprzeć kampanie przez tę instytucję prowadzoną.

Każdy z nas wie dobrze, czym jest Czerwony Krzyż i wie, że my Polacy mamy dług wdzięczności do społeczeństwa.

W obecności licznych grona Polak i Polaków, obiecałyśmy delegacji Amerykańskiego Czerwonego Krzyża, iż damy im poparcie i słowa dotrzemy.

POCZĄSZY OD PONIEDZIAŁKU, CO WIECZÓR W DOMU NARODOWYM URZĘDOWAĆ BĘDZIE KOMITET Z RAMIENIA POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA I ZBIERAĆ BĘDZIE SKŁADKI NA AMERYKAŃSKI CZERWONY KRZYŻ.

Jeżeli macie zamiar zapisać się na członków Amerykańskiego Czerwonego Krzyża, zróbcie to przez Polską Kolektorkę, aby nasza kwota była pokaźna.

Czas już, abyśmy przełamali lody bierności i stronięcia od wszelkiej współpracy i łączności z organizacjami amerykańskimi.

Nie odmawiajcie ofiary, gdy do Was się zgłosi kolektor lub kolektorka polska!

Za Komitet Pomocy dla Polskiego Czerwonego Krzyża
FELICJA ROSS, Prezeska.

Jednym z najbardziej do przekonania przemawiających ostrzeżeń dla właścicieli samochodów wystawiono tablicę z napisem: „Jedno ostrzeżenie, tutaj został zabity przez samochód”.

WE WTOREK MA NASTĄPIĆ GWAŁTOWNE TRZĘSIENIE ZIEMI

W punkcie pomiędzy Australją i Chinami

PRZEPOWIADA WŁOSKI PROROK OD TRZĘSIEN ZIEMI

BOLONIA, Włochy, 8 listopada. — Włoski prorok od przepowiedni trzęsień ziemi, którego wszystkie dotychczasowe przepowiednie spełniły się z akuratnością ścisłością, przepowiada, że w wtorek przyszłego tygodnia i na przyszłą niedzielę 16-go listopada do gwałtownego trzęsienia ziemi, które się wydarzy w pewnym punkcie pomiędzy Australją i Chinami najprawdopodobniej na jednej z Wysp Archipelagu Filipińskiego.

GWAŁTOWNE BURZE
ŚNIEGOWE W STANIE MONTANA

Opady w stanie Oregon i Washington

HELENA, 8 listopada. — W zachodniej części stanu Montana stałe gwałtowne śnieżyce, która spowodowała obniżenie temperatury do 28 stopni powyżej zera.

Fala zimna, która nadciągnęła z północy rozszerzyła się szybko na wszystkie stany środkowo-zachodnie i terytoria wielkich jezior dochodząc do stanu Montana, który został zaspany śniegiem na 7 cali wysokości.

Równocześnie na wybrzeżach Oceanu Spokojnego gorąca fala senną od pustyni meksykańskich i stanu Arizony dotarła na północ do stanu Oregon i Washington na granicy Kanady położonych na tej samej wysokości północnej szerokości geograficznej co północne stany Unii jak Montana i Michigan.

Termometr w stanie Montana wykazywał 79 stopni ciepła czego skrótniły trzy stany nie nowowały do 40 lat.

Ogólny zastój w bolszewickim zagłębieniu węgłowym

BAKU (Azerbejdżan), 8 listopada. — Niemierne bogate bolszewickie zagłębienie węgłowe,

gące zaspokoić potrzeby całego świata, o ile byłyby umiejętnie wyszukiwane, przedstawiają obraz ogólnego zastój. Tylko niezachwiana część szczytów jest pompujących, a reszta pozostaje w nieczynności. Nowych wierceń w tym roku prawie nie podejmowano z powodu braku odpowiednich kapitałów, jakie są bezwzględnie potrzebne dla przeprowadzenia nawet jednego szybu. Zagłębienie naftowe w Baku wygłębione jakby wielka burza przez szła przez nie, dostarczając jednego więcej dowodu katastrofalnych wrażeń bolszewickiego ustroju.

Niemcy mogą zakupywać grunta w Afryce

LONDYN, 8 listopada. — Rząd niemiecki ma szansę odzyskać pewną część powierzchni swej dawnej kolonii w Kamerunie przez zakupno wystawionych na licytację przez rząd angielski 50,000 akrów gruntu. Rząd angielski nie uczynił żadnego zastrzeżenia odnośnie narodowości przyszłych kupców, którzy mogą być Niemcami.

KRWAWE ZABURZENIA POLITYCZNE W HISPANII

Jeden policjant zabity w walce ulicznej — Rewolucjonści usiłovali opanować koszarzy wojskowe w Barcelonie

MADRYT, 8 listopada. — W jednym z największych i najbardziej przemysłowych miast Barcelonie przyszło do krwawych zaburzeń, gdzie spiskowcy w zbrojnych grupach złożonych z 3 i 5 osób usiłowali zajęć koszar wojskowe.

Zebrałe na przedce rezerwy policyjne, usiłowali rozbić grupy spiskowców, ale się spotkali ze zbrojnym oporem z ich strony. W czasie walk, która się wywiązała pomiędzy policją a spiskowcami, jeden policjant został zabity.

Belgijscy urzędnicy państwa dostają podwyżkę

BRUKSELA, 8 listopada. — Rząd belgijski zatwierdził dzisiaj podwyżkę urzędników państwowych na której pokrył w budżecie na rok 1925 wstawioną dodatkową porcję 100,000,000 franków, pokrytą z nadwyżających podatków dochodowych.

9,000,000 ludności w Rosji grozi śmierć głodowa

Rząd bolszewicki już nie stara się ukrywać katastrofy — Zwracają się do świata z prośbą o pomoc

MOSKWA, 8 listopada. — Oficjalne organy sowieckie, nie mogąc już dłużej ukrywać przerażających faktów głodowej przynajmniej się, że głód ten jest następstwem „idealizmu”. Idealizm zaś sowiecki polega na tym, że, sowieci mogli, bez trudu wyżyć wszystkich swoich obywateli, wola jednak myśleć o uszczęśliwieniu całego świata t. j. o przygotowaniu powszechnej rewolucji.

Centralna komisja dla zwalczania nieurodzaju otrzymała ostatnio wyczerpujące raporty od wykonawczych komitetów w prowincjach dotkniętych głodem. Raporty te stwierdzają, że liczba tych, którzy są pozbawieni możliwości zdobycia sobie chleba, wynosiła w miesiącu październiku 9,000,000 ludzi. Raporty pociągają jednak oficjalnie sferę tem, że dawny głód umierało 21 procent ludności rosyjskiej, a dzisiaj umiera ją tylko 6 procent.

Oficjalne wydanie sowieckich „Istiejstij” potwierdza, że na polu Rosji rozgrywa się wypadki, które zaliczyć należy pod względem ostrości do najpoważniejszych, jakie dotychczas miały miejsce w Rosji Sowieckiej.

botnicy charkowskiej nie pozwolili na zabranie i eksport zboża, znajdującego się w składnicach rządowych, a gdy się próbowało je zabrać, wymordowali wszystkich komisarzy. Sowieci musieli sprowadzić znaczniejsze oddziały, które jak się wyrażają „Istiejstij” zniszczyły zaskaly usta 18,000 robotników.

16-letni chłopiec złodziejem samochodowym

BUFFALO, 8 listopada. — Karol Wilde, lat 16, został postrzelony przez policjanta w chwili, gdy chciał uciekać z skradzionym samochodem. Z ujęciem młodocianego złodzieja ujęto trzech towarzyszy, którzy mu służyli za wydawców kradzieży samochodów.

Ambasador niemiecki w Washingtonie pozostaje do wiosny

BERLIN, 8 listopada. — Rząd niemiecki ogłosił urządzenie dr. Otto Wiedfeldt pozostanie na swoim stanowisku do przyszłej wiosny.

Rewolucjonści irlandzcy na wolności

DUBLIN, 8 listopada. — Prezydent wolnego państwa Irlandii Cosgrave ogłosił w sejmie irlandzkim amnestię dla wszystkich niepodległościowców irlandzkich, pozostających w więzieniach, dopóki nie wyrażą zgody na przystąpienie do przysięgi politycznej.

ZE ŚWIATA

Arabowie z powodu olbrzymich upałów i braku wody w ich kraju, zmuszani są często pić zgniałą wodę, która dla Europejczyka byłaby zabójcza, dla Araba jest ona jednak zupełnie bezpieczna.

Okret „Majette”, który w sobotę popadł w ogień, w New Yorku, zabrał kilkadziesiąt srebra wartości 2,000,000 przesyłanych dla rządów angielskich.

Urządnik angielski na pograniczu Indii i Afganistanu był w posiadaniu największego skarbu, jaki kiedykolwiek był znany handlarzom drogich kamieni, wartosci 35,000 dolarów i nie wiedział o swoim bogactwie — używając go jako przekazu do państwa, do którego należał, przekazał go ministerjum skarbu stały się powodem ujawnienia bogactwa i wartości drugiego skarbu, który został znaleziony przypadkowo.

MUSSOLINI WYZWANY NA POJEDYNEK PRZEZ WNUKA GARIBALDIEGO

UROCZYSTOŚCI ROZCZNYCH BOLSEWICKIEJ REWOLUCJI

ŚWIECONE PRZY WSPÓŁDZIAŁE DYPLOMATÓW EUROPEJSKICH

St. Zj. i Rumunja nie zaproszone na bolszewickie święto

WIEDEN, 8 listopada. — Bolszewickie poselstwo w Wiedniu urządziło z powodu siedmioletniej rocznicy bolszewickiej rewolucji wielki bal, na który otrzymali zaproszenie przedstawiciele wszystkich państw europejskich przebywających w Wiedniu z wyjątkiem przedstawicieli Stanów Zjednoczonych i Rumunii, które dotychczas nie uznały rządu bolszewickiego.

Poselstwo bolszewickie w rozesłanych zaproszeniach było o tyle śmiałe, iż wyraźnie prosiło przedstawicieli państw europejskich o wzięcie udziału w uroczystości bolszewickiej dla upamiętnienia siedmioletniej rocznicy bolszewickiej rewolucji.

ZYCIE EKONOMICZNE W POLSCE.

Bilon srebrny.

W pierwszej połowie października wysłana ma być z Ameryki pierwsze partia 2-złotówek, ilości 1,500,000 sztuk. Ogółem ministerstwo skarbu zamówiło w Ameryce monet srebrnych na sumę 48 milionów złotych.

Transport drzewa przez Polskę

Tow. „DawaBrytyl” zwróciło się z podaniem do rządu, o świadczenie, że wszelkie produkty leśne z Rosji będące transportowane do Gdańska drogą wodną, przez Polskę do stacji kolejowej Stojeczki, wobec czego prosi o pozwolenie na podobny transport jak kolejałami tak i drogą wodną. Przytem towarzyszyło nadmienienie, że ładunki leśne już są zgromadzone w miejscowości Swirynowo na brzegu Niemna.

Budowa domków ogrodowych w Warszawie.

Na ostatnim posiedzeniu komitetu rozbudowy miasta Warszawy, omawiany był projekt przystąpienia do budowy na gruncach podmiejskich pierwszorzędnej sekcji domków jednorodzinnych, siedmiopokojowych z ogródkami. System budowy kolonii mieszkaniowej za miastem ma być oparty na wzorach nowojorskich.

Anglia zatrzyma perskie koczownicze najeźdźcy

LONDYN, 8 listopada. — Rząd angielski posiadający 5,000,000 akcji w wielkim przedsiębiorstwie naftowym Anglo-Persian Oil Co., zatrzymał już kontrolę i nie pozwoli na pociąganie się z drugą kompanią naftową Burma Shell Oil Co.

Korespondent Duranty w katastrofie kolejowej

PARYŻ, 8 listopada. — Korespondent nowojorskiego „Times’a”, przebywający od kilku lat w bolszewickiej Rosji, podał ofiarę katastrofy kolejowej na koleji francuskiej w chwili, gdy powracał z Rosji do Anglii na kilkutygodniowy odpoczynek.

Pamiętajcie o Funduszu im. Józefa Piłsudskiego

ZA NAPADY FASZYSTÓW NA WETERANÓW WOJNY ŚWIATOWEJ

Weterani wezwali cały naród włoski do walki z faszystami

RYM, 9 listopada. — Na włoskim horyzoncie politycznym pojawiły się czarne chmury, które świadczą o niebezpieczeństwie zagrażającym włoskim faszystom, rządzącym niepodzielnie krajem.

W ostatni czwartek, podczas obchodu 6-letniej rocznicy zwycięstwa broni pomiędzy Austrią i Włochami w 1918 roku w wielu miastach włoskich przyszło do krwawych starć pomiędzy weteranami wojny wszechświatowej i faszystami, którzy w mowach wygłoszonych podczas obchodu przypisali zasługi zwycięstwa sobie, odsądzając od uznania wszystkich innych Włochów. Arrogancja stanowisko przywódców faszystowskich oburzyło przywódców weteranów wojny wszechświatowej. Wnuk wielkiego Garibaldiego wyzwał na pojedynek premiera Mussoliniego, czyniąc go odpowiedzialnym za bezczelne napady faszystów na weteranów podczas obchodów, które w wielu miastach zakończyły się krwawymi napadami. Przywódcy weteranów wojny wszechświatowej zwrócili się do narodu włoskiego z protestem przeciw bezczelnej napaści na jeńców wojny wszechświatowej na manifestację złożoną z weteranów wojny wszechświatowej, domagając się napiętnowania przywódców milicji faszystowskich, zarówno jak najmniejszych, pozostających na żołdzie rządu.

Prasa opozycyjna, korzystając z okazji, bije na alarm w nadziei, że doprowadzi do ostatecznego rozłamu pomiędzy faszystami i weteranami, coby oznaczało początek końca panowania faszystów we Włoszech.

TURCJA PLANUJE ANEKTOWAĆ CZĘŚĆ AZERBAJDŻANU

Rosja staje w obronie Persji, gdyż obawia się wpływów tureckich

Wynaleziono środek leczenia gruźlicy

KOPENHAGA, 8 listopada.

— Uczony profesor Moelgaard, który wraz z dr. V. A. Seheerem wynalazł „sanocrysin” czyli środek na leczenie gruźlicy, na wagał stosunki ze szpitalami w Stanach Zjednoczonych, w Norwegii, Szwecji, we Francji, Niemczech, Anglii, Austrii i na Węgrzech, celem wybadania skuteczności tego środka leczniczego. Wynalazca „twierdzi”, iż za pomocą „sanocrysin” można leczyć gruźlicę w najostrejszym stopniu, czyli tak zw. „głębokiej gruźlicy”. W zakładach szpitalnych w Kopenhadze profesor Moelgaard może wytworzyć codziennie około dwadzieścia kilogramów tego środka leczniczego. Ma to wystarczyć na pokrycie zapotrzebowania we wszystkich szpitalach na świecie.

FRANCJA ZATRZYMA SWEGO AMBASADORA PRZY WATYKANIE

PARYŻ, 8 listopada. — Jakkolwiek rząd francuski postanowił nieodwołalnie znieść swą ambasadę przy Watykanie, państwo nie odwołało swego nuncjusza z Francji.

Główna nowojorska wznowiła notowania kursu nowych marek niemieckich

NEW YORK, 8 listopada. — Główna nowojorska i powołanie banku w New Yorku wznowiła notowanie nowej marki niemieckiej „Reichsmark” po dając jej kurs cztery marki za jednego dolara, — \$23.80, za 100 Reichsmarków.

KOMITET IMIENIA PIŁSUDSKIEGO W NEW YORKU

W PONIEDZIAŁEK, DNIA 10-GO LISTOPADA, 1924, o godzinie 8-jej wieczorem W SALI DOMU NARODOWEGO, przy 8-jej ulicy w New Yorku, odbędzie się posiedzenie Komitetu Imienia Piłsudskiego, na którym wygłosi odczyt na temat: „DZIEŃ PRACY W POLSCE”
p. EDWARD ARNEKKER
ASYSTENT WYŻSZEJ SZKOŁY HANDLOWEJ
W WARSZAWIE

„LISTY Z FRANCJI”

Korespondencja z Paryża LEONA KUNTEGO, ukaże się we wtorkowym wydaniu „Nowego Świata”.

Tras korespondencji: Rzut oka na europejską politykę parlamentarną — Z galerii starych grzeszników — Jak paskarzy oglądają lud — Nadzucia reparacyjne.

F. BERNATOWICZ:

POJATA

CÓRKA LEZDEJKI

(Ciąg dalszy).

Jagiello mało zdolny stać się w położeniu Trojana, a niewiara z spoglądaniem na obraz, drugi raz na niego; śmiejąc się, się zdawała namiętność tak czarna i tak silna razem. Znal on błagających się rycerzy, którzy posłubiwali swe czucia wybranej piękności, całe życie w tem zachwyceniu przesławiał; wiedział, że przedmiot ich kłótni do rąk rycerzy był zawsze prawie roku znakomitości. Chociaż nie lubił wdać się z nimi, więc jednak o ich waleczności, enotach i przykładem życia wzbudziła w nim pewny rodzaj szacunku i podziwiania, mniemał tedy, że Trojdan z ich liczyby był musiał. Śmiałość młodzieńcza, jego sztywna postawa i to wszystko co o nim mówili Aleksa, utwierdzając go w powziętym dymyście, były przyczyną, że otąd innem okiem zaczął na niego spoglądać, i tem większą ciekawością był zdjęty poznania przedmiotu jego czułości.

— Pomnać może się na sobie lepiej poznamy — rzekł do niego po chwili. — Powiedzieć mi, przynajmniej, kogo sądziłbyś godnym ręki tej piękności?

— Zaledwie lepiej panie! — odpowiedział młodzieńcze — gdybyś do państwa imienia twego był w stanie lepiej godnie jej uczucia.

— Chłopce! — rzekł obrażony książe — dotąd nas bawiłeś, teraz gniewać zaczynasz. Ktośkolwiek jesteś, i twoja piękność, nie powinnaś zapominać, iż mówisz z wielkim księciem litewskim.

— Wiem o tem — odpowiedział Trojdan — lecz wiem także, że jakkolwiek sąś świętą wazą, która tytuły, są jeszcze nad nie wyższe na świecie.

— Zapewne! zapewne! korony, majestaty, berła — mówił książe, chodząc żywo po izbie — ale nie do ofiarunków, należy rozprawić mi o nich. Co za są! Kochać niewiastę, która może być cenniejszą niż wielką księżniczkę litewską! Prawdziwie ledwie nie żałować, przynajmniej, żeś się tak szczęśliwie wyminął z pod mego cięcia. Zaczowajcie sobie jej imię, któregoś tak zaszczytny, a nam obraz zostaw. Na naszym zamku lepiej nie będzie miało miejsce jak w twojej celi i ciebie się, że tak mamym kosztom go zbawisz.

Okropna była dla Trojana ta strata! — Wszystko, co tylko mógł czynić, aby ją odzyskać: prosił, zaklinał, groził — nawet — czarami, ale nie zmniejszyć nie mogło przyzwyczajonego do spełnienia swej woli księcia. Pewność, że obraz jest wizerunkiem znakomitszej od niego osoby, w rzeczy samej dokonała jego oczarowania. Kazał go umieścić w najwspanialszej ze sal zamkowych, złośliwie obok opozą i bądź przez uszanowanie, bądź nie dowierzając ukrom, postawił przy nim straż zbrojną, która dzień i noc czuwała, nie dopuszczając nikomu zbliżenia się; sam zaś coraz nim bardziej zajmując się, coraz większe odkrywał w nim wdzięki i powaby, czuł iż daleko obywatel połowę swych skarbów, gdyby mógł choć chwilę cieszyć się obecnością osoby, którą wybrał.

Tak niespodziewanie Trojdan ledwo kilka dni cieszył się odzyskaniem swego skarbu, kiedy mu go na nowo dalał mienniejsza siła wydrasta; zgasnąc się jednak ze swym losem, tem żale kochał, że prócz tego nie mógłby go długo zatrzymać, z powodu, iż Lezdejko przed jej późną porą byłby go niezawodnie (z drogiej pamiętki); czyniąc zatem z potrzeby cnoty, tem się pocieszał, że nie przynajmniej nie w podłe ręce dostał, i że jest pokój kłótni między osobą.

Ale, jeżeli Trojdan umiał być stąym w raz powziętych uczuciach, nie mógł również zamknąć serca przed tkliwą wdzięcznością, na którą zastrzegła w sobie zachowanie jego trojskiego Pojaty. Już nie dopiero jej rzadkie cnoty, jej wdzięki tak do obrazu podobne, mocno uczyniły na nim wrażenie. Otąd ustawił mu przed oczyma stała postać jej, trwoga i rozpacz przesyłała; widział ją pragnącą umrzeć z nim razem, słyszał jej głos wywołujący iłości i tak czuła dla niej rozgorzał wdzięcznością, iż ciężko nieraz i tęsknił za chwilą odwzajemnienia jej dzięki winnych i lękał się razem tego samej chwili, jaką mogłaby zniszczyć w nim podługne wrzód uczucia. Stawała mu przed z drugiej strony postać obrazu w nowe wdzięki odziana i zdawał się być wyrzucą z jego nieścisłości. Upodobanie w obrazie Jagiellę wzniesło w nim pewny rodzaj zawiści, którą napróżno starał się pokonać. Z tych uwag i porównań zdawało się, że jego postawa walczyła. Nie raz niekiedy umysłem rozbiegał się cnoty i wdzieki Pojaty, nie zasługując na jego wdzięczność, jest jej piękna i dobra, mniemając że ronił nad swą niewiernością dla wybranej pani i niewolności znówu się dreczył, że nie dość podziela uczucia swej wybaczieli. Tak serce jego przez czas jakiś podwójną zajmowała skłonność: miłość je na dwie strony wazyła; lecz wkrótce te ognie nagle w jeden się płomień złączyły. Urzwał raz po raz w swym, znalazł ją piękniejszą niż Pojate, zbliżył się do niej lekko, mówił o wdzięczności; wdzięczność była w sercu i uczucia, a Pojata została otąd jedynym celem jego chęci i myśli. Ale skromna wychowanka Kiernowa nie dostrzegła wcale tej zmiany, która jej zapewniała tak niespodziewane zwycięstwo — szczęściem tylko widniała przyczyna jej — miłość mu swoją z ciałą okazywała duszy. Mało jej obchodziło po-

bieństwo jej z nieznanymi rysami, nie wiedziała, że dostrzeżony u przyjaciela obraz dziejczy powinien ją przestrzegać, iż ma rywale. Jeśli go nie nawiądziała, jeśli cieszyła się z przeniesienia jego na zamek, pochodziło to stąd raczej, iż nie mogła zapomnieć, jak wielkiego niebezpieczeństwa mógł zostać przyczyną, i że już temu niebezpieczeństwu Trojdan nie ulegnie więcej.

Tymczasem zadrżała fortuna, ile nianow sprzątała zaczęła Jagiellę, tyle opuszczając Kiejstutę, przeznaczała go na najgorszą niedolę. Poznał późno zbyt zaufany w poprawie synowca starzec, jak wielki błąd popełnił powierzając mu od wodów siły i tak mu łatwą zostawiając drogę uzbicia stolicy. Nie zmienił jednak ten wypadek zamiaru jego podbić Nowogród: uderzył z całą siłą na zamek, spodziewając się, iż przedko upokorzywszy zwyciężonego lennika, łatwiej potem będzie mógł przedsiębrać środki odzyskania Wilna; lecz przygotowany do oporu Korybut nie tylko umiał dzielenie zwać jego wytrym, lecz, przez śmiałość i zapędy wycieczki, trapił cięgieł i osłabiał wielkość obłąkając. Tymczasem Jagiello wzmocony potężnym krzykawką posłkiem, obrócił oręż na Witolda i z taką natarczywością uderzył na zamek, że Witold przy szupce złośliwie zaledwie miał czas do Grodna wycofać się. Uwiadomiony Kiejstut o tej nowej klęsce zaniechał zdobywania Nowogrodu; wojsko też jego strudzone wojną, wycieńczone zimnem i głodem, zawiadzone w nadziei zdobyć, a naderżysto widząc już innego pana na stolicy, mało oczekowało chęci wspaniania dalszych wódzami zamarów i chętnie zniechęcało się, przechodem na szczęśliwszą stronę.

W tak niepojemnym rzeczy obrocie wyciągnął Kiejstut w kółło Zmudzi dla pokropania siły i świeżym żołnierzom i wzmożony cokolwiek aserget, u brzołów Wili złączył się z Witoldem, który mu w pomoc prowadził szlachty grodzieńskiej. Nie tracąc czasu obrócił obaj ku Trokoni i z całym sił natarzeniem uderzył na zamek. Jagiello zdawał się na wodów obronę twierdzą, sam z wojskiem wyciągnął w pole i starał się zwyciężyć zamyśli straż. Tak niespodziewanie Kiejstut uderzył się nagle między dwa ognie. Cała dzielność Witolda i pomoc walecznych zaledwie go zdołała zaniósł od srogiemu losu niewoli! Tłum pochlebnych doradców, oborowych prośników, co raz się zmniejszał, lecz gdy go już opuścił, spieszając oszczędzić w Wilnie ostatki fortuny, której już Kiejstut nie obiecywał pomażać, poszła za jego przykładem we gwie strony i reszta slug pańskich. Został tu tylko wierny Sławek; ale ten w położeniu obecnym na mało mógł mu się przydać. Dopiero spotrząstł opuszczony starzec, że już się skończył zawód jego sławy i z niewczesnym przekonał się żalem, iż ci, którym najwięcej zaufał, nagle najszybciej jego stali się wrogami!

Atoli garstka wiernych i grodzieńskich pod Witoldem choć jeszcze cielec niekiedy dawnej jego wystawiały potęgę. Z nią to nieszczęśliwie starzec podstał pod obóz Jagiellę w Wilna i albo zwyciężył, albo zgonem chwałobnym postanowił zakończyć pełne sławy życie. Przemiłną jego zamyśli Jagiello, i bądź widząc szczęśliwie przez nieprzyjaciela pola obranie, bądź pragnąc w niewolę walcie król rodokom oszczędzić (szeregi bowiem obu stron zdawały być po większej części z powinowatych przyjaciół lub krewnych), posłał po Witolda, prosząc, aby chciał być pokorniecznie ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się sam w zakłód, wzywał naderżając Witolda do obozu brata. Przyrzekał zapewne było dla Kiejstuta koniecznością układać się z lennikiem, który go zdradził; lecz na cóż się w tym razie nie zezwolił? Musiał się więc skłonić raz jeszcze do pokorniecia ukłonił się do stryjem. Wysłał w tym celu Kiergiełło, przybawcy do obozu Kiejstuta, krzepił go dobrą naziwają i oddając się

